

Ülestõusmispühade näidend

Kirjutanud Titta Hämäläinen

Tegelased:

1. Ema
2. Liisi
3. Naabritädi

Liisi: Emme!

Ema: No, mis on?

Liisi: Kuidas me kaunistame kodu munadepühadeks?

Ema: Hmm...ma polegi selle peale üldse mõelnud. Ega meil polegi olnud see kombeks. Kust sa selle mõtte peale tulid?

Liisi: Tiina rääkis koolis, et nad hakkasid pühadeks kaunistusi tegema. Mina tahan ka!

Ema: No jah...muidugi me võime midagi teha. Aga tead, ma lubasin naabritädile, et lähen viin talle täna ühed rohud ära. Äkki küsime tema käest nõu?

Liisi: Jah! Ma tulen kaasa.

Naabritädi juures - Ema annab rohud, kallistatakse ja tervitatakse jne...

Liisi: Tädi, mis sa teed?

Tädi: Ma värvin mune. Need pole küll päris, aga need kaunistan ära ja panen ülestõusmispühadel pajuokste külge rippuma. Päris munad keedan veidi hiljem sibulakoorte või peediga, et need ilusa värvi saaksid ja viin siis sõbrannadele.

Liisi: Aga miks sa jõulupuu ehteid ei pane? Need on ju nii ilusad ja sätendavad...

Tädi: No, jõulud ja ülestõusmispühad kuuluvad küll kokku, aga ülestõusmispühadel on täitsa omad kaunistused. Nendel on ka oma tähendus.

Ema: Sellest me tahtsimegi sinu käest küsida. Liisi tahab pühadeks kaunistusi, aga meil ei ole ideid.

Tädi: No, võimalusi on ju palju. Aga ma võin näidata, mis minul on. Need munad ja tibud ja see muru ka tähendavad elu.

Liisi: Kuidas nii?

Tädi: No vaata, kui sul on kanamuna käes, ta tundub täitsa elutu olend. Nagu kivi. Aga selle seest võib tulla tibu, uus elu. Samamoodi viljatera või seeme: See lihtsalt on, aga kui sa ta mulda paned, kasvab sellest uus elu. Ja need pajuudud on ka uue elu märk: poevad välja täitsa raagus oksast, nii ilusad ja pehmed – ja nende kaudu sünnivad lõpuks ka uued pajud.

Liisi: Kas need pühad ongi sellepärast, et kevadel tärkab nii palju uut elu? Et tähistada kevadet?

Tädi: Mingil määral seda ka, aga ülestõusmispühadel on ka sügavam tähendus. See on see, et valgus saab võidu pimeduse üle, headus kurjuse üle ja elu saab võidu surma üle.

Liisi: Kust sa seda tead?

Tädi: Mäletad, et meil oli jõulude ajal juttu, et jõulud on Jeesuse sünnipäev?

Liisi: Jah, mäletan küll.

Tädi: See sama Jeesus, kelle kohta ma ütlen et ta on Jumala poeg, on seotud ka ülestõusmispühadega. Tema ju aitas inimesi ja rääkis neile, milline Jumal on. Aga kõigile see ei meeldinud, ja lõpuks Jeesus tapeti ära. Tol ajal püsse ei olnud, seega ta löödi naeltega risti külge kinni.

Liisi: Oi kui hirmus! See oli kindlasti valus. Ma ükskord lõin haamriga näppu ja see oli nii valus....

Tädi: Oli küll valus. Ja kurb. Ta sõbrad matsid ta. Seal maal maeti inimesed koopa sisse, mitte nii nagu meil. Ja koobas pandi kinni suure kiviga. Aga kolme päeva pärast märgati, et kivi oli ära veeretatud ja haud oli täitsa tühi. Jeesus ei olnudki enam surnud vaid ta oli surnuist üles tõusnud ja näitas ka ennast oma sõbradele. Selle kõigega ta võitiski surma ja kurjuse väed, ta on kõigest sellest tugevam. Sellepärast ülestõusmispühade kaunistused tähistavad elu – ka värvide poolest.

Liisi: Kas sul sellepärast on ka rist kaelas?

Tädi: Jah, on küll. Sellest on saanud Jeesuse märk.

Ena: (*On uurinud mune*) Aga miks sul on ühe muna peale joonistatud eesel? See küll päris kaunistuse moodi ei ole...

Tädi: Eesel on sellepärast, et Jeesus ratsutas eesli seljas. Ma või rääkida seda lugu ka, see on päris põnev.

Liisi: Jaa, räägi! Ja kas ma võin tulla sulle külla, kui sa neid mune keedad?

Tädi: Ikka võid. Aga tulge nüüd, joome natuke teed!